

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-11956/2017-ERU

V Ostravě dne 31. ledna 2018

Č. j. 11956-7/2017-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-11956/2017-ERU zahájeném dne 22. listopadu 2017 s obviněným z přestupku, společností **PEDASTA dopravní stavby, s.r.o.**, se sídlem Zelená 2179/13, Předměstí, 412 01 Litoměřice, IČO: 017 17 243, ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 5. června 2017 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

I. Obviněný z přestupku, společnost PEDASTA dopravní stavby, s.r.o., se sídlem Zelená 2179/13, Předměstí, 412 01 Litoměřice, IČO: 017 17 243 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání dvou přestupků podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona**, kterých se dopustil tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl

- dne 5. dubna 2016 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území Kamenný Újezd u Rokycan v blízkosti nemovitosti č. p. ■■■ zemní práce v souvislosti se stavbou „Revitalizace trati Rokycany – Nezvěstice“, při kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 90, a dále

- dne 8. října 2016 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území Úvaly u Prahy v ulici ■■■ u nemovitosti č. p. ■■■ zemní práce v souvislosti se stavbou „Modernizace traťového úseku Praha Běchovice - Úvaly“, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 32,

a tím k porušení zákazu poškození energetického zařízení činností v ochranném pásmu i mimo ně.

II. Podle ust. § 91a odst. 7 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení za spáchání dvou přestupků podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona ukládá úhrnná **pokuta ve výši 135 000 Kč** (slovy: jedno sto třicet pět tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní

moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 35217.

III. Dle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení dále ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 35217.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 22. listopadu 2017 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) doručením příkazu č. j. 11956-4/2017-ERU ze dne 21. listopadu 2017 správní řízení s účastníkem řízení ve věci podezření ze spáchání dvou přestupků dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků dvou kontrol, a to kontroly vedené pod sp. zn. 05820/2017-ERU zahájené dne 22. května 2017 podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění, a na základě kontroly vedené pod sp. zn. 06031/2017-ERU zahájené dne 1. června 2017 podle totožného ustanovení téhož zákona.

II. Kontrolní zjištění

Předmětem kontroly vedené pod sp. zn. 05820/2017-ERU bylo dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení. Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 12. července 2017 Protokol o kontrole č. ██████████, č. j. 05820-12/2017-ERU. Kontrolou bylo zjištěno a doloženo, že účastník řízení prováděl dne 5. dubna 2016 v katastrálním území Kamenný Újezd u Rokycan u nemovitosti č. p. ██████████ v blízkosti plynárenského zařízení - středotlakého plynovodu IPE DN 90 (dále také „středotlaký plynovod“ či „plynárenské zařízení“), činnost, v jejímž důsledku došlo v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona k poškození tohoto energetického zařízení, a tím k porušení výše uvedeného ustanovení. Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému ve shora konkretizovaném protokolu o kontrole nepodal účastník řízení žádné námitky.

Předmětem kontroly vedené pod sp. zn. 06031/2017-ERU bylo dodržování ust. § 68 odst. 3 energetického zákona účastníkem řízení. Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 12. července 2017 Protokol o kontrole č. ██████████, č. j. 06031-14/2017-ERU. Kontrolou bylo zjištěno a doloženo, že účastník řízení prováděl dne 8. října 2016 v katastrálním území Úvaly u Prahy v ulici ██████████ u nemovitosti č. p. ██████████ v blízkosti plynárenského zařízení - středotlaké plynovodní přípojky PE DN 32 (dále

také „plynovodní přípojka“ či „plynárenské zařízení“), činnost, v jejímž důsledku došlo v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona k poškození tohoto energetického zařízení, a tím k porušení výše uvedeného ustanovení. Ani proti tomuto protokolu o kontrole nepodal účastník řízení žádné námitky.

III. Průběh správního řízení

Úřad vydal dne 21. listopadu 2017 příkaz č. j. 11956-4/2017-ERU, který byl účastníkovi řízení doručen dne 22. listopadu 2017. Uvedeným příkazem uznal Úřad účastníka řízení vinným ze spáchání dvou přestupků dle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona. Úřad účastníkovi řízení výrokem II. uvedeného příkazu uložil pokutu ve výši 135 000 Kč.

Dne 29. listopadu 2017 byl Úřadu do datové schránky doručen přípis účastníka řízení, který byl v souladu s ust. § 37 odst. 1 správního řádu posouzen dle svého obsahu jako odpor proti příkazu. Odpor byl podán v zákonem stanovené lhůtě. Podáním odporu byl příkaz dle ust. § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní řízení pokračovalo.

Účastník řízení v podaném odporu napadl vydaný příkaz v celém jeho výroku. Uvedl, že v případě stavby v Újezdu u Rokycan došlo k poškození v důsledku nedostatečného vytyčení třetí osobou, která jej fakticky uvedla v omyl, když tvrdila, že v místě prováděných prací nejsou inženýrské sítě. K tomu uvedla také odpovědná osoba, tedy společnost Chládek a Tintěra, a.s., že své pochybení uznává a zavázala se uhradit veškerou škodu a náklady. Správní orgán pak v příkazu interpretoval jednání účastníka řízení jako jednání, za které účastník řízení bez dalšího odpovídá, přitom však nikterak nevzal v potaz veškeré skutkové okolnosti a relevantní právní úpravu. Stejně tak účastník řízení odmítá také druhý závěr o skutkovém stavu jednání na stavbě v Úvalech. Účastník řízení správnímu orgánu uvedl v rámci kontroly, že postupoval při své činnosti v souladu s projektovou dokumentací a že k poškození přesto došlo, a to kamínkem. Účastník řízení se domnívá, že správní orgán nedostatečně vyhodnotil všechny důkazní prostředky samostatně a vzájemně ve své souvislosti a že např. u stavby v Úvalech jistě nepřihlédl ke smluvním závazkům účastníka řízení a závazným pokynům objednatele, který měl na původu jednání účastníka řízení velkou váhu a podnět. Účastník řízení je také toho názoru, že správní orgán postupoval v rozporu se vztahující se právní úpravou, když na jednání účastníka řízení vztahoval jak správní řád, tak i zákon o odpovědnosti za přestupky a také energetický zákon v aktuálním znění. Účastník řízení dále namítá, že nikde neseznal spojení věcí obou případů a společný postup ve smyslu příslušných ustanovení správního řádu. Některé procesní úkony tak zdánlivě ve věci absentují, což má podle názoru účastníka řízení rovněž vliv na zákonnost postupu správního orgánu. Správní orgán měl podle účastníka řízení také při ukládání sankce zohlednit hodnotu zakázky. Údaje týkající se hospodářského výsledku, které správní orgán při zohlednění majetkových poměrů účastníka řízení použil, jsou podle účastníka řízení zavádějící. Z obchodní činnosti a zkušenosti jiných subjektů práva, se kterými se v rámci obchodních vztahů účastník řízení setkává, je mu navíc známo, že za nedbalé a rozsáhlejší pochybení obdobného druhu byla jiným subjektům vyměřena mnohem nižší sankce, a to ve výši 20 000 Kč, což je ve srovnání se sankcí uloženou v napadeném příkazu zcela neočekávané.

Dne 6. prosince 2017 zaslal správní orgán účastníkovi řízení přípis označený jako Vyrozumění o možnosti vyjádřit se, o možnosti doložit majetkové poměry a o možnosti

požádat o nařízení ústního jednání, který byl účastníkovi řízení doručen téhož dne. Úřad účastníka řízení vyrozuměl v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, o možnosti doložit majetkové poměry a o možnosti požádat o nařízení ústního jednání v souladu s ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Účastník řízení již žádné další vyjádření v rámci správního řízení nezaslal.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ust. § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu

IV. I. Skutek dle spisu kontroly sp. zn. 05820/2017-ERU

Dne 29. července 2015 bylo vydáno Drážním úřadem, Sekcí stavební, Územním odborem, stavební povolení č. j. [REDAKCE] pro stavbu dráhy „Revitalizace trati Rokycany – Nezvěstice“ (dále jen „stavba“), jež nabylo právní moci dne 4. září 2015 a z něhož vyplývá, že zástupce stavebníka, společnost METROPROJEKT PRAHA a.s., je povinen před započítím stavebních prací zabezpečit vytyčení všech podzemních vedení a zařízení v obvodu staveniště, jejich případnou ochranu a přeložení podle příslušných norem a předpisů za odborného dohledu správců (vlastníků) vedení a zařízení (bod 8 citovaného rozhodnutí). Stejně tak byl stavebník, respektive jeho zástupce, povinen podle uvedeného stavebního povolení dodržet podmínky a stanoviska účastníků, mimo jiné také stanovisko zn. [REDAKCE] ze dne 21. července 2015 vydané společností RWE Distribuční služby, s.r.o. (bod 20 citovaného rozhodnutí).

Zemní práce na stavbě prováděl účastník řízení na základě Smlouvy o dílo na zhotovení části stavby uzavřené dne 26. února 2016 se společností Chládek & Tintěra, a.s. (dále jen „objednatel“).

Dne 13. listopadu 2015 vydal správce plynárenského zařízení ke stavbě na základě žádosti společnosti METROPROJEKT PRAHA a.s. vyjádření zn. [REDAKCE] s vymezením podmínek pro provádění zemních prací v ochranném pásmu dotčených plynárenských zařízení. Mezi podmínkami pro provádění stavební činnosti v ochranném pásmu plynárenského zařízení v tomto stanovisku je napsáno, že při provádění stavební činnosti v ochranném pásmu plynárenského zařízení, vč. přesného určení uložení plynárenského zařízení, je investor povinen učinit taková opatření, aby nedošlo k poškození plynárenského zařízení nebo ovlivnění jeho bezpečnosti a spolehlivosti provozu. Nemá přitom být použito nevhodného nářadí, zemina bude těžena pouze ručně bez použití pneumatických, elektrických, bateriových a motorových nářadí (bod 6) stanoviska). Dne 14. března 2016 vydal správce plynárenského zařízení ke stavbě na základě žádosti stejné společnosti další vyjádření zn. [REDAKCE] s vymezením podmínek pro provádění zemních prací v ochranném pásmu dotčených plynárenských zařízení. Vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu bylo provedeno na základě žádosti společnosti METROPROJEKT PRAHA a.s. dne 27. ledna 2016 a 15. února 2016, v obou případech vizuálně hledačem typu RD – 4000,

s platností 2 měsíců, o čemž byl vyhotoven Protokol o vytyčení č. [REDAKCE] a Protokol o vytyčení č. [REDAKCE]-dovytyčení, které v obou případech převzal pan [REDAKCE], asistent stavbyvedoucího objednatele. Dle obou stanovisek přitom objednatel svým podpisem souhlasně prohlásil, že vytyčení bylo provedeno v požadovaném rozsahu. Dle obou uvedených protokolů měly být veškeré zemní práce v blízkosti plynovodu prováděny ručně. V případě nejasné trasy plynárenského zařízení pak měly být v místech označených na situačním záznamu provedeny se zvýšenou opatrností ručně vykopané sondy sloužící k upřesnění umístění plynárenského zařízení.

Dne 5. dubna 2016 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území Kamenný Újezd u Rokycan v blízkosti nemovitosti č. p. [REDAKCE] při provádění zemních prací souvisejících se stavbou kolejovým bagrem k poškození středotlakého plynovodu účastníkem řízení.

Účastník řízení sdělil, že k poškození plynárenského zařízení došlo v důsledku nedostatečného vytyčení, kdy zemní práce byly prováděny za vytyčeným prostorem.

Ke vzniklému poškození se vyjádřil také objednatel, který totožně s účastníkem řízení uvedl, že ke vzniku škody došlo díky nedostatečnému rozsahu vytyčení, které nechal správcem plynárenského zařízení provést v rozsahu vlastního drážního tělesa, přičemž zemní práce byly prováděny i za tímto prostorem v oblasti nového odvodňovacího příkopu, kde potrubí dvakrát změnilo směr, což nikdo nečekal.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k přerušení dodávky plynu 40 konečným zákazníkům a k úniku 660 m³ plynu do ovzduší za dobu 40 minut, jak vyplývá z Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 5. dubna 2016 a z Protokolu o úniku plynu z poškozeného plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 6. dubna 2016. Z uvedeného protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení rovněž vyplývá, že k porušení došlo při bagrování odvodnění u trati a že poškozené plynárenské zařízení se nacházelo mimo vytyčení. Náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a únikem plynu byly objednatelem bezzbytku uhrazeny.

IV. II. Skutek dle spisu kontroly sp. zn. 06031/2017-ERU

Zemní práce na stavbě „Modernizace traťového úseku Praha Běchovice - Úvaly“ (dále jen „stavba M“) prováděl účastník řízení na základě Smlouvy o dílo č. smlouvy zhotovitele [REDAKCE] uzavřené dne 30. září 2016 se společností STRABAG Rail a.s. (dále jen „objednatel S“).

Dne 8. října 2016 došlo v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území Úvaly u Prahy v ulici [REDAKCE] u nemovitosti č. p. [REDAKCE] při provádění zemních prací souvisejících se stavbou M bagrem k poškození plynovodní přípojky účastníkem řízení.

Až dne 18. října 2016 vydal správce plynárenského zařízení ke stavbě na základě žádosti objednatele S vyjádření zn. [REDAKCE] s vymezením podmínek pro provádění zemních prací v ochranném pásmu dotčených plynárenských zařízení společně s Orientačním a Detailním záznamem plynárenského zařízení do mapových podkladů. Poškozená přípojka

v těchto zákresech vyznačena je. Vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu nebylo provedeno.

Účastník řízení sdělil, že k poškození plynárenského zařízení došlo i přesto, že bylo postupováno v souladu s projektovou dokumentací. Zemní práce byly prováděny bagrem, který přetřhl předmětnou plynovodní přípojku.

Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k přerušení dodávky plynu 1 konečnému zákazníkovi a k úniku 173 m³ plynu do ovzduší za dobu 45 minut, jak vyplývá z Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. [REDAKCE] ze dne 10. října 2016 a z Protokolu o úniku plynu z poškozeného plynárenského zařízení č. [REDAKCE] z téhož dne. Náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a únikem plynu uhradil účastník řízení bezzbytku.

V. Právní hodnocení

Dle ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Jak právní úprava odpovědnosti za správní delikt právnické osoby dle energetického zákona, ve znění účinném před 1. červencem 2017, tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky, je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tj. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, ve znění účinném do 30. června 2017, obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku. Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání přestupku se použije právní úprava účinná v době spáchání přestupku, tj. právní úprava dle energetického zákona, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku pro pachatele

totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za přestupky účastníka řízení, kdy konstatuje, že energetický zákon byl po spáchání vytykaných jednání účastníka řízení specifikovaných ve výroku I. tohoto rozhodnutí novelizován, a to (i) zákonem č. 152/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 6. června 2017, (ii) zákonem č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. července 2017, (iii) zákonem č. 131/2015 Sb. kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti 1. srpna 2017, a (iv) zákonem č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti 1. ledna 2018 (dále jen „novelizovaný energetický zákon“).

Jak energetický zákon [v ust. § 91a odst. 1 písm. o)], tak i novelizovaný energetický zákon vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 91a odst. 1 písm. o)] toho, kdo poruší ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přestupek novelizovaného energetického zákona není pro účastníka řízení příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu. Správní orgán proto posoudil obě jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy byly přestupky spáchány.

Podle dosavadní právní úpravy, tj. úpravy účinné v době zahájení správního řízení, pak bylo správním orgánem v souladu s ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky postupováno v otázkách procesních.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

S ohledem na ust. § 18 odst. 3 energetického zákona i novelizovaného energetického zákona (jako zvláštního zákona ve vztahu k zákonu o odpovědnosti za přestupky), které upravuje taxativní výčet sankcí, jež je možné uložit za porušení právních předpisů v působnosti Úřadu, a to sankce ve formě pokuty a opatření k nápravě, má správní orgán za to, že správní trest pouze ve formě napomenutí není možné uložit, jelikož by to bylo v rozporu právě s ust. § 18 odst. 3 výše citovaných zákonů. Pro úplnost správní orgán uvádí, že i pokud by bylo možné správní trest ve formě napomenutí uložit, v nyní posuzované věci by napomenutí ukládáno nebylo, a to zejména s ohledem na povahu přestupků spáchaných účastníkem řízení ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti

za přestupky. Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Za přestupek podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 7 energetického zákona i novelizovaného energetického zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč. Výše pokuty je tedy u energetického i novelizovaného energetického zákona stejná.

Správní orgán při určení výměry pokuty postupoval podle novější právní úpravy, tedy podle novelizovaného energetického zákona, a současně použil právní úpravu dle části druhé hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky, jak vyplývá z části VI. odůvodnění tohoto rozhodnutí, která je ve vztahu k novelizovanému energetickému zákonu úpravou obecnou.

V. I. Obecný právní rámec

Přestupku podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo 5 energetického zákona. V rámci správního řízení se správní orgán zabýval dvěma porušeními zákazu poškození energetického zařízení při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně podle ust. § 68 odst. 3 energetického zákona.

V. II. Právní posouzení skutků

V obou projednávaných případech je znakem skutkové podstaty přestupku poškození energetického zařízení, a trestat tak lze pouze pachatele, který přímo svou činností energetické zařízení poškodil. V daném případě není na základě zjištěných okolností pochyb o tom, že to byl v obou případech právě účastník řízení, kdo prováděl na dvou stavbách zemní práce, při kterých došlo k poškození plynárenských zařízení.

V případě skutku, který se stal 5. dubna 2016, správní orgán zjistil, že ke stavbě byla vydána tři stanoviska správce plynárenského zařízení – stanovisko zn. [REDAKCE] ze dne 21. července 2015, stanovisko zn. [REDAKCE] ze dne 13. listopadu 2015 a stanovisko zn. [REDAKCE] ze dne 14. března 2016, ve dnech 27. ledna 2016 a 15. února 2016 proběhlo vytyčení plynárenského zařízení v terénu, nicméně zemní práce prováděl účastník řízení pod dohledem stavbyvedoucího objednatele v oblasti, kde plynárenské zařízení vytyčeno nebylo, a to z důvodu nedostatečného rozsahu vytyčení, které si objednatel nechal provést, jak vyplývá z jeho vyjádření zn. [REDAKCE]. Správní orgán přitom poznamenává, že účastník řízení v rámci kontroly předložil stanovisko správce zn. [REDAKCE] ze dne 14. března 2016, jehož přílohou je Orientační zakres plynárenského zařízení, v němž je také znázorněno plynárenské zařízení, k jehož poškození došlo, vedoucí z obce Kamenný Újezd do části Pod Kotle. I když účastník řízení tvrdil ve svém vyjádření předloženém v rámci správního řízení, že byl uveden objednatelem v omyl, a současně správní orgán není schopen s určitostí říci, zda v okamžiku provádění výkopových prací stavbyvedoucí objednatel věděl, že práce jsou prováděny v oblasti, v níž mělo být plynárenské zařízení také vytyčeno, ale vytyčeno v ní z důvodu nedostatečně požadovaného rozsahu vytyčení nebylo, lze najisto konstatovat, že měl účastník řízení i zástupce objednatele minimálně předpokládat, že v dotčené oblasti plynárenské zařízení vede, respektive pokračuje, a to na základě zakresu plynárenského zařízení v příloze uvedeného stanoviska.

V případě skutku, k němuž došlo dne 8. října 2016, správní orgán poukazuje na skutečnost, že účastník řízení prováděl zemní práce, aniž by měl k dispozici stanovisko správce plynárenského zařízení či aniž by bylo plynárenské zařízení v zájmové oblasti vytyčeno. Zemní práce byly nadto prováděny strojně. Pokud účastník řízení tvrdí, že práce prováděl v souladu s projektovou dokumentací, pak toto jeho tvrzení nemá pro právní posouzení věci žádný význam, neboť subjektem oprávněným poskytovat informace o výskytu plynárenských zařízení je jejich správce. Výkopové práce byly nadto prováděny v zastavěné oblasti, kde lze existenci nejen plynárenských zařízení, ale i dalších inženýrských sítí, s vysokou mírou pravděpodobnosti předpokládat. Subjekt, jehož předmětem podnikání je mimo jiné provádění staveb, jejich změn a odstraňování, by se přitom před zahájením stavební činnosti měl sám aktivně zajímat o to, zda se v zájmové oblasti nenachází inženýrské sítě, tím spíše, že na sebe jakožto osoba provádějící zemní práce přejímá riziko z případných vzniklých škodlivých následků. Správní orgán přitom podotýká, že ze Smlouvy o dílo ze dne 30. září 2016 uzavřené s objednatelem S nevyplývá, že by se objednatel S zavazoval provést vytyčení inženýrských sítí a že by byl účastník řízení povinen postupovat pouze na základě projektové dokumentace. Nic takového neplatí ani ze Zápisu o předání staveniště mezi uvedenými subjekty ze dne 3. října 2016. Správní orgán nadto podotýká, že účastník řízení zahájil stavební činnost ještě před vydáním stanoviska správce plynárenského zařízení, jež bylo vydáno na základě žádosti objednatele S až dne 18. října 2016, tedy až 10 dní po porušení plynovodní přípojky.

Dle ust. § 68 odst. 3 energetického zákona i novelizovaného energetického zákona je každý v ochranném pásmu i mimo ně povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení. Správní orgán má tak za to, že účastník řízení s ohledem na výše popsané skutečnosti mohl v obou projednávaných případech vědět, že činnost provádí v ochranném pásmu plynárenského zařízení či v jeho blízkosti a měl podle toho postupovat. Vzhledem k tomu, že došlo k poškození dvou plynárenských zařízení, je z těchto okolností zřejmé, že účastník řízení ani v jednom případě nepostupoval s maximální opatrností.

Nad rámec uvedeného správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem přestupků právnických osob a fyzických osob podnikajících je skutečnost, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy, v daném případě zájem na ochraně zařízení plynárenské soustavy a zájem na bezpečné a spolehlivé dodávce zemního plynu odběratelům. To v praxi znamená, že v případě provádění jakékoliv činnosti v ochranném pásmu zařízení plynárenské soustavy i mimo ně, je nutno konat tuto činnost (s vynaložením veškerého úsilí) tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti jejího provozu či k jejímu poškození.

V. III. Vypořádání námitek účastníka řízení

Správní orgán považuje za nezbytné vyjádřit se také k námitkám účastníka řízení, které vznesl v průběhu správního řízení.

Správní orgán již výše uvedl, že trestat lze subjekt, který přímo svou činností energetické zařízení poškodil. Správněprávní odpovědnosti se nelze zprostit tím, že vinu

na sebe vezme třetí osoba, což ovšem nevylučuje, aby zaplatila vzniklou škodu, potažmo uloženou pokutu a náklady řízení. Správní orgán přitom podotýká, že ze Smlouvy o dílo na zhotovení části stavby ze dne 26. února 2016 nevyplývá, že by za vytyčení odpovídal objednatel stavby (správnímu orgánu však není znám obsah příloh této smlouvy, neboť ty nebyly v rámci kontroly předloženy), byť ten v písemnosti zn. [REDACTED] uvádí, že ke vzniku poškození plynárenského zařízení došlo v důsledku nedostatečného rozsahu vytyčení, které si nechal od správce plynárenského zařízení provést.

K námitce účastníka řízení, že i když postupoval ve své činnosti v souladu s projektovou dokumentací, a přesto došlo k poškození kamínkem, správní orgán uvádí, že v rámci kontroly vedené pod sp. zn. 06031/2017-ERU byla posuzována dvě jednání účastníka řízení, a to jednání, ze dne 8. října 2016, které je projednáváno i v tomto správním řízení, a jednání ze dne 6. října 2016, kdy při provádění výkopu pro drenáž v Úvalech v Sovově ulici došlo k narušení středotlaké plynovodní přípojky, která byla poškozena kamínkem. U tohoto jednání však správní orgán rozhodl o tom, že kontrolní zjištění v tomto případě neodůvodňuje zahájení správního řízení o přestupku ve věci uložení pokuty za porušení ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Uvedené jednání tak nebylo posuzováno ani ve zrušeném příkazu a námitka účastníka řízení tak není ve vztahu k projednávaným skutkům relevantní.

K námitce účastníka řízení, že správní orgán nedostatečně vyhodnotil všechny důkazní prostředky, správní orgán poznamenává, že postupoval zcela v souladu s ust. § 3 správního řádu, když postupoval tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 téhož zákona. Odůvodnění tohoto rozhodnutí pak dle názoru správního orgánu odpovídá požadavkům ust. § 68 odst. 3 správního řádu, když správní orgán uvedl podklady pro vydání tohoto rozhodnutí i úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení.

Co se týče použití různých zákonů a různých právních úprav v rámci vedeného správního řízení a posuzování přestupků odkazuje správní orgán účastníka řízení na text uvedený výše (pod nadpisem „Právní hodnocení“).

K námitce účastníka řízení, že při posuzování liberačních důvodů jednání účastníka řízení měl být použit energetický zákon a nikoliv zákon o odpovědnosti za přestupky, správní orgán uvádí, že ve zrušeném příkaze byla odpovědnost účastníka řízení skutečně chybně posuzována podle zákona o odpovědnosti za přestupky, ač měl být použit energetický zákon a jeho ust. § 91d odst. 1. Ke srovnání těchto dvou právních úprav se správní orgán rovněž již vyjádřil výše, přičemž odpovědnost účastníka řízení za spáchané jednání bude posouzena níže, v části V. V. odůvodnění tohoto rozhodnutí. Správní orgán přitom poznamenává, že použití chybné právní úpravy v příkazu č. j. 11956-4/2017-ERU nemá na zákonnost probíhajícího správního řízení žádný vliv, neboť uvedený příkaz byl podáním odporu zrušen a nemá žádné právní účinky.

Správní řízení vedené ve věci bylo zahájeno na základě doručení příkazu, který byl prvním úkonem v řízení, účastníkovi řízení. Z něj bylo dle názoru správního orgánu dostatečně patrné, že správní řízení bylo zahájeno na základě dvou kontrol a že jeho předmětem je podezření ze spáchání dvou přestupků. Správní orgán se tak neztotožňuje s námitkou účastníka řízení, že nikde neseznal spojení věci obou případů a společný postup.

Správní orgán je toho názoru, že hodnota zakázky, kterou účastník řízení prováděl, není kritériem, k němuž by měl správní orgán ukládající sankci za protiprávní jednání přihlížet. Byť ust. § 38, ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky uvádí pouze demonstrativní výčet kritérií pro posouzení povahy a závažnosti přestupku, potažmo polehčujících a přitěžujících okolností, neztotožňuje se správní orgán s názorem účastníka řízení, že by hodnota zakázky byla relevantním kritériem pro stanovení výše pokuty, tím spíše, že cena díla bez DPH sjednaná mezi účastníkem řízení a objednatelem ve Smlouvě o dílo na zhotovení části stavby ze dne 26. února 2016 činila [REDAKCE] Kč. Stanovení sankce za protiprávní jednání účastníka řízení a také stanovení její výše je v souladu s příslušnou právní úpravou popsáno níže, v části VI. odůvodnění tohoto rozhodnutí.

K námitce účastníka řízení, že jiným subjektům byla vyměřena za pochybení obdobného druhu mnohem nižší sankce než v případě účastníka řízení, správní orgán konstatuje, že ukládání pokut je věcí správního uvážení v rámci zákonem vymezených možností a jejich hranic v souladu se zákazem libovůle a neodůvodněně nerovným zacházením. Úřad je při stanovení výše sankce vázán svou vlastní ustálenou rozhodovací praxí, která může být měněna pouze v odůvodněných případech a z legitimních důvodů, přičemž musí být dbáno účelu sankce, kterým je ochrana konkrétních zájmů společnosti před jejich poškozováním. Vzhledem k tomu, že došlo k meziročnímu nárůstu počtu případů porušení ust. § 68 odst. 3 energetického zákona, rozhodl Úřad o posílení obecně preventivní účinnosti udělovaných sankcí, a tedy o zvýšení výše udělovaných pokut. Meziroční růst počtu případů porušení výše citovaného ustanovení lze vysledovat i z internetových stránek Úřadu, neboť ten dle ust. § 17e odst. 1 písm. b) energetického zákona průběžně zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup veškerá svá pravomocná rozhodnutí vydávaná při výkonu dozoru v energetických odvětvích, a tedy i veškerá rozhodnutí týkající se porušení ust. § 68 odst. 3 uvedeného zákona. Správní orgán přitom poukazuje na skutečnost, že se výše uložených pokut za porušení tohoto ustanovení stále pohybují v samém dolním pásmu zákonného rozmezí. Správní orgán však podotýká, že i před zmiňovaným zvýšením ukládaných pokut, by účastníkovi řízení za spáchané přestupky nebyla uložena pokuta ve výši, jež podle něj byla uložena jiným subjektům v případě rozsáhlejších pochybení.

V. IV. Formální a materiální stránka přestupků

Správní orgán v rámci správního řízení prokázal, že účastník řízení svým jednáním v obou projednávaných případech porušil ust. § 68 odst. 3 energetického zákona, a byly tak naplněny formální znaky dvou přestupků podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky obou přestupků (škodlivostí těchto přestupků pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky.

V případě jednání ze dne 5. dubna 2016 poškodil účastník řízení svým jednáním plynárenské zařízení většího energetického významu (středotlaký plynovod). V důsledku poškození tohoto zařízení došlo k úniku 660 m³ plynu do ovzduší za dobu 40 minut a k přerušení dodávky plynu 40 konečným zákazníkům. Správní orgán má tak za to, že v tomto jednání účastníka řízení lze bezpochyby shledat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu

plynárenské soustavy, neboť aktivním jednáním účastníka řízení došlo k poškození plynárenského zařízení s výše popsány následky.

V případě jednání ze dne 8. října 2016 poškodil účastník řízení svým jednáním plynárenské zařízení menšího energetického významu (středotlakou plynovodní přípojkou). V důsledku poškození tohoto zařízení došlo k úniku 173 m³ plynu do ovzduší za dobu 45 minut a k přerušení dodávky plynu 1 konečnému zákazníkovi. Správní orgán má ovšem i v tomto případě za to, že i zde lze shledat společenskou škodlivost (byť menší než u předchozího jednání), neboť i tímto jednáním došlo k porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy a k poškození plynárenského zařízení.

Správní orgán navíc podotýká, že již skutečnost, že zákonodárce porušení určitého zákazu označil za přestupek, vyjadřuje určitou minimální typovou míru společenské škodlivosti, kterou je nutno takovému jednání přičítat. Správní orgán tak konstatuje, že obě jednání účastníka řízení naplnila rovněž znaky materiální stránky přestupku.

V. V. Odpovědnost za přestupky

Správní orgán se v rámci správního řízení dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přestupku, v projednávaném případě dvou přestupků, ve smyslu ust. § 91d odst. 1 energetického zákona.

K odpovědnosti za přestupek, k němuž došlo dne 5. dubna 2016, správní orgán uvádí následující. Účastník řízení prováděl zemní práce pomocí strojního mechanismu v oblasti, kde plynárenské zařízení nebylo vytyčeno. V rámci kontroly se jak účastník řízení, tak objednatel odvolávali na to, že k poškození plynárenského zařízení došlo v důsledku nedostatečného vytyčení, když zemní práce byly prováděny za vytyčenou oblastí. Účastník řízení pak ve svém vyjádření předloženém v rámci správního řízení poukazoval na to, že jej objednatel uvedl v omyl. Správní orgán již výše prokázal, že oba subjekty mohly vědět, že v oblasti, kde se chystají provádět zemní práce, se může nacházet plynárenské zařízení, byť nebylo vytyčeno. V protokolech o vytyčení je navíc napsáno, že v případě nejasností ohledně trasy plynárenské zařízení mají být provedeny v místech označených na situačním záznamu ručně kopané sondy k upřesnění umístění plynárenských zařízení. Účastník řízení však za účasti stavbyvedoucího objednatele přesto prováděl zemní práce strojně, aniž by si případnou existenci plynárenského zařízení jakkoliv ověřil. Správní orgán je tak toho názoru, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil.

Co se týče odpovědnosti účastníka řízení za přestupek, k němuž došlo dne 8. října 2016, konstatuje správní orgán, že ani v tomto případě nebyly dle jeho názoru naplněny liberační důvody dle ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, neboť účastník řízení neměl před zahájením zemních prací, které byly i v tomto případě prováděny strojně a navíc v zastavěné oblasti, stanovisko správce plynárenského zařízení, jež bylo vydáno až posléze, přičemž nebylo před zahájením prací provedeno ani vytyčení. Uvedené jednání tak rozhodně nesvědčí o tom, že by účastník řízení vynaložil veškeré možné úsilí, aby zabránil porušení povinnosti stanovené ust. § 68 odst. 3 výše citovaného zákona.

Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání dvou přestupků podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona.

VI. Uložení správního trestu

V rámci vedeného řízení bylo zjištěno a prokázáno, že se účastník řízení dopustil celkem dvou přestupků, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh přestupků, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více přestupků dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh stejnorodý, kdy se pachatel více skutky dopustil naplnění stejných skutkových podstat.

Dle ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Správní orgán proto přistoupil k vyhodnocení, který ze dvou vytýkaných přestupků je nejpřísněji trestný, příp. jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, který z vytýkaných přestupků je nejzávažnější.

Za přestupek podle ust. § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 7 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů pokutu, až do výše 15 000 000 Kč. Jelikož se účastník řízení dopustil spáchání dvou přestupků podle stejného ustanovení, horní hranice sazeb pokut jsou u obou přestupků totožné.

Správní orgán jako závažnější vyhodnotil jednání účastníka řízení ze dne 5. dubna 2016, kdy došlo v důsledku poškození středotlakého plynovodu k přerušení dodávek plynu 40 konečným zákazníkům a k úniku 660 m³ plynu do ovzduší, oproti druhému případu, kdy došlo dne 8. října 2016 k poškození středotlaké plynovodní přípojky, k přerušení dodávky plynu pouze 1 konečnému zákazníkovi a k úniku 173 m³ plynu do ovzduší.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Při stanovení pokuty vyhodnotil správní orgán provádění prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení strojně jakožto přitěžující okolnost. Účastník řízení si i s ohledem na předmět své činnosti měl být vědom toho, že v ochranném pásmu plynárenského zařízení a jeho bezprostřední blízkosti je nutno zemní práce provádět s maximální opatrností, tedy bez použití zemního stroje.

Účastník řízení svým jednáním poškodil středotlaký plynovod, tedy z hlediska energetického, zařízení většího významu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku většího množství plynu do ovzduší a k přerušení dodávky plynu velkému počtu konečných zákazníkům, což hodnotí správní orgán jako přitěžující okolnosti. Správní orgán si je přitom vědom, že délku trvání úniku nemohl účastník řízení žádným způsobem ovlivnit,

neboť vzniklé poškození předmětného zařízení bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu.

Jako k přitěžující okolnosti pak správní orgán přihlédl ve smyslu ust. § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky také ke skutečnosti, že se účastník řízení dopustil vytykaného přestupku v souběhu s dalším přestupkem.

Při stanovení výše uložené pokuty hodnotil správní orgán jako polehčující okolnost bezprostřední snahu účastníka řízení o řešení poškození plynárenského zařízení. Účastník řízení nebyl v poslední době evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, což hodnotí správní orgán jako výrazně polehčující okolnost.

Úřad se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Účastník řízení v rámci správního řízení nezaslal správnímu orgánu žádné podklady prokazující jeho aktuální majetkové poměry. Vzhledem k tomu tak správní orgán vycházel z podkladů zveřejněných ve sbírce listin Veřejného rejstříku. Z Přílohy k účetní závěrce ke dni 31. března 2016 zveřejněné ve sbírce listin Veřejného rejstříku vyplývá, že účastník řízení dosáhl za zdaňovací období od 1. ledna 2015 do 31. března 2016 hospodářského výsledku ve výši [REDAKCE] Kč, tržby z prodeje služeb činily [REDAKCE] Kč, tržby za zboží [REDAKCE] Kč. Ve výroční zprávě účastníka řízení za zmíněné období je pak mimo jiné uvedeno, že v roce 2015 až do března 2016 pokračoval pozitivní růst společnosti, a z tohoto důvodu bylo valnou hromadou odsouhlaseno vyplacení odměny oběma jednatelem účastníka řízení. S ohledem na tyto údaje má správní orgán za to, že uložená pokuta nemůže být považována za finanční ohrožení podnikání či existence účastníka řízení, a nemá tedy likvidační charakter.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností a s ohledem na zásadu absorpce uložil správní orgán účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem.

Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta uložená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, vyhovuje zákonnému požadavku, tj. pokuty až do výše 15 000 000 Kč, a že byla stanovena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VII. Náklady řízení

Výrokem III. tohoto rozhodnutí je účastníkovi řízení ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Petra Cieslarová, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava